

Vrijdag, 12 Junij 1857.

BATAVIA, 12 Junij 1857.

Met het Engelsche stoomschip *Sir James Brooke*, werden gisteren van Singapore alhier aangebragt de dagbladen en brieven uit Europa, tot den 27sten April loopende.

In de Britsch Indische dagbladen lezen wij zeer belangrijke tijdingen wegens het uitbreken van een opstand, die wij ons haasten, onzen lezers mede te deelen.

BRITSCH-INDIE.

In de *Straits Guardian* van 6 Junij lezen wij: Het berigt. H. Zondag met de *Fiery Cross* uit Calcutta ontvangen, is ontzettend en aan de lijst der vreeselijke moorden, welke wij zullen hebben te vernemen, vreezen wij later nog lange en schrikkelijke addenda's te zullen moeten toevoegen, dewijl er geen enkel regiment Cipaaïers in het Bengaalsche leger is, waarop men vertrouwen kan en zich wellicht 50,000 man aan oproer hebben schuldig gemaakt.

De *Friend of India*, de meest geloofwaardige autoriteit omtrent zulke zaken, verzekert echter, dat dank zij der tegenwoordigheid van twee Europeesche corpsen, die de dubbele dienst van soldaten en policiedienaren verrigten, er niet het minste vermoeden kan bestaan, dat Fort William in handen der muitelingen gevallen en de gouverneur-generaal, lord Canning, een gevangene of vlugteling zoude zijn. Intusschen is Delhi door 6000 rebellen bezet, die nog dagelijks versterking ontvangen en een koning hebben uitgeroepen.

Hun misdadig pogen heeft geen beletsel ontmoet en daar het te vreezen is, dat zij uiteen zullen gegaan zijn, alvorens de wrekende magt hen kan bereiken, zoo zal dit voorbeeld eene zeer demoraliserende uitwerking hebben. Voorzeker zal dit zoo zijn en opstand en moord zullen aangemoedigd worden en geen Europeaan, civiel of militair persoon, zal zijn leven meer zeker weten. Uitroeiing moet dus de order van den dag zijn.

Zonder in de oorzaken dezer, door de inlandsche soldaten bedreven, gruwelen te treden en welke men toeschrijft aan den zeer verachtenden staat van militaire discipline, de aansporing tot oproer, godsdienstige bewegedenen en verachting van het gezag des bestuurs, zullen wij ons tot een relaas van de hoofdgebeurtenissen bepalen.

Acht en vijftig man van het 3de regiment inlandsche cavallerie te Meerut, werden voor een krijgsraad ter rogt gesteld, ter zake dat zij geweigerd hadden de nieuwe patronen te ontvangen en deswege van vijf tot tien jaren gevangenis met dwangarbeid in den ketting veroordeeld. De troepen waren geschaard, de vonnissen geëxecuteerd en de gevangenen van hunne uniformen ontdaan, werden gehoeid en weggeleid. De generaal Hewitt schijnt van gedachten te zijn geweest, dat deze zaak was afgelopen, toen de veroordeelden in de gevangenis waren opgesloten. Het 6de regiment dragonders, H. M. 60ste regiment Rifles, alsmede de artillerie werden na de parade, die in den ochtend van den 9 Mei plaats vond, naar hunne kasernen terug gezonden. Omstreeks 6 ure in den avond van den 10den, zat een gedeelte van het 3de regiment cavallerie op, galoppeerde naar de gevangenis en bevrijdde de gevangenen; het overige gedeelte van dat regiment met het 11de en 20ste inlandsche infanterie, beproefde een aanval en vermoordde ieder Europeaan, welken het in handen kon krijgen: mannen, vrouwen en kinderen. De officieren van het 3de regiment, die gedood werden, waren de luitenant McNab, de paardenartsen Phillips en Dawson, de laatste met zijne vrouw en kinderen. De chirurgijn Christie werd ernstig gewond. De kapiteins MacDonald, Taylor en Henderson werden vermoord, even als kolonel Finnis en mevrouw Chambers, de echtgenoot van den adjudant van het 11de inlandsche infanterie. Van de burgers werden ter nedergelegd de heer O. Fregier van het departement van opvoeding, mevrouw Courtney van het hotel, benevens eene menigte vrouwen en meisjes, wier namen nog niet genoemd zijn. De slagting der vrouwen werd op eene zeer barbaarsche wijze verricht, bij het licht der brandende huizen en barakken. Twee Europeanen, die in een wagen naar Delhi reidden, vielen in handen der oproerlingen en werden beiden gedood. Een hunner was Mortimer genaamd.

Omstreeks zestig van de sappeurs en mineurs, die te Meerut opstonden, werden door de karabiniers (6de regiment dragonderwachten) nedergeschoten, terwijl omstreeks 200 ontkwamen. Twee compagniën van de sappeurs en mineurs, omstreeks 50 man van het 3de regiment cavallerie en 150 van het 11de Inlandsche infanterie werden getrouw en zullen, naar wij hopen, rijkelijk beloond.

De 11de regimenten verlieten toen Meerut en vertrokken naar Delhi, waar op den 11 Mei de 38ste, 34ste en 71ste regimenten hen met open armen ontvingen en de moord herhaald werd. Een der eerste slagtoffers was de kolonelle Simon Fraser. Kapitein Douglas van het 38ste, kapitein Fraser, die de sappeurs en mineurs commandeerde, de heer Rhodes, portretschilder en miss Jennings bevonden zich onder de verslagenen. Het tringhuis en fort bevonden zich in handen der rebellen. Weerstand was onmogelijk, daar alle cipaaïers aan den moord deelnamen en er geene Europeesche troepen te Delhi aanwezig waren. De oproerlingen namen bezit van de schatkist, welke 7 laks rupees bevatte, en plunderden de Delhi bank en het magazijn in de cantonementen. Het magazijn in de stad liet de luitenant Wiltoughby in de lucht springen en van hem zelf en niet naders gehoord. De artillerie, en eere zij haar! vernierp alle aanbiedingen, om aan den opstand deel te nemen, en trok gewapend op, om de officieren en Europeanen naar Allyghur te escorteren.

De oorzaken tusschen Meerut en Haupper hebben tot een verbod verhoorde zich bij, het 6de Inlandsche infanterie, sporen van opstand en te Benares heerscht een zeer twijfelachtige geest.

Te Agra heerschte de grootste ontzetting en de orde-

looze manschappen van het 19de en 34ste inl. infanterie hebben het station te Raneegunge geplunderd. Ook te Calcutta is de toestand onrustbarend; de 4 inlandsche regimenten te Barrackpore, in het fort en op de Esplanade gestationeerd, met inbegrip van het 25ste, dat onlangs 2 van Burmah arriveerde, zijn ten zeerste oproerig. Men wil dat het laatste bereids ontbonden is. De inlanders beproefden het hospitaal te Barrackpore te verbranden, hetwelk echter door een hevigen stortregen in den nacht, waarin dat voornemen zou worden ten uitvoer gelegd, mislukte. Een gedeelte van het 84ste werd den volgende morgen van Chinsurah aangebragt en zes kanonnen beschermen nu het gebouw. De kooplieden te Calcutta zullen een corps vrijwilligers oprigten en gaan behoedzaam den staat hunner revolvers na. Een zelfde vaderlandsche gezindheid heerscht bij de broederschap der vrijmetselaars. Alle bezigheden staan bij het volk der bovenlanden stil.

En de opperbevelhebber van het leger, Sir George Anson was nergens! Verborgen in eene veilige plaats, is die meester in het Short Whist, die voortreffelijke patrijzenjager en kenner van paarden, gelukkig afwezig en Lord Canning heeft met eene geestkracht gehandeld, welke belooft den staat der zaken spoedig eene andere wending te zullen geven. Versterkingen van Europeesche troepen worden van alle zijden ontboden. H. M. 75ste van Kussowlee, het 1ste en 2de fuseliers van Dugshai en Subathoo, het 9de lanciers van Umballah zijn meer dan een partuur voor het dubbel getal der muitelingen. De *Oriental* is vertrokken, om H. M. 35ste van Maulmain en Rangoon te halen. De *Zenobia* voert H. M. 43ste van Madras aan en de stoomboot *Bentinck* zal de Madrassche fuseliers overbrengen, hebbende zij hare passagiers voor Calcutta te Madras achtergelaten, die zoo spoedig en gemakkelijk mogelijk verder zullen gebragt worden. De *Harbinger* en *Cape of Good Hope* zijn voor het transport van troepen van Ceylon gebragt en de uit Perzië terugkeerende magt wordt elk oogenblik verwacht.

Het Bestuur heeft, naar men zegt, brieven aan Lord Elgin en generaal Ashburnham te Ceylon afgevaardigd, ten einde de hulp der naar China bestemde troepen te erlangen.

De rajahs blijven getrouw, ten minste zij schijnen zulks. De rajahs van Gwalior en Bhurtpoor zenden troepen. Het hoofd van Pattiala zendt zijne Sikhs, de prins van Gwalior, drifft zijn troepen zonder een oogenblik wijlens voort en de Ghoochhas komen in geforceerde marschen van hunne bergen.

Doch nog is Lord Canning niet te vreden en bij deze gelegenheid heeft hij getoond, met ijeren greep den stier bij de hoornen te vatten.

Eene algemeene order geeft elk officier, eene divisie, brigade of station commanderende, de magt een krijgsraad samen te roepen, uit niet minder dan 5 officieren, Europeesche of inlandsche bestaande, en de te vellen vonnissen zonder hooger beroep ten uitvoer te leggen. Eene acte van den weigervenden raad heeft deze order bekrachtigd en werd in eene enkele zitting gesanctioneerd. Eene menigte functionarissen, te beginnen, van den opperbevelhebber en eindigende met officieren, die twee of meer regimenten onder zich hebben, zijn gemagtigd, om officieren of soldaten, die door uitstekende dapperheid zulks zullen verdienen, te bevorderen, terwijl eenige bij het besluit genoemde autoriteiten bevoegd zijn verklaard, de orde van verdiensten toe te kennen voor dappere en edele daden. Dit is de ware weg, om helden te vormen en Lord Canning zal voorzeker de vruchten van dezen uitstekend goed doordachte handelwijze plukken.

Eindelijk is de opperbevelhebber den 18den Mei van Umballah opgetrokken en men vermoedt, dat hij van daar lang den weg van Kurnal naar Delhi zal voortrukken.

Men wil dat vier Europeesche regimenten, in stede der 26 inlandsche corpsen, aan de autoriteiten in het moederland zullen worden voorgedragen. Deze maatregel zal 156 officieren meer voor de regimentsdienst beschikbaar maken, terwijl 5 regimenten cavallerie, in de plaats der 10 regimenten geregelde inlandsche, die ontbonden zullen worden, zouden komen.

De volgende telegraphische dépêche werd gisteren in den namiddag ontvangen.

Berigt van den majoor-generaal Hewitt, van Meerut, aan den gouverneur-generaal.

Te Meerut gedood: kolonel Finnis, 11de reg. inl. infanterie; kapitein MacDonald, 20ste idem en zijne echtgenoot; kapitein Taylor, idem; Henderson, idem; mevrouw Chambers; luitenant MacNab, 3de cavallerie; vaandrig Pattle, 20ste inl. infanterie; de heer Fregier; de heeren Phillips en Dawson, paardenartsen; mevrouw Dawson en kinderen; kapitein Fraser van de sappeurs; een carabinier.

Te Meerut gewond: kolonel Hogge, van de artillerie; dr. Christie van het 3de cavallerie; twee carabiniers en twaalf recruten der artillerie.

Het nieuws uit het Noordwesten is zeer bevredigend. Het vonnis over Delhi is geveeld en de eerstkomende berigten zullen de tijding mededeelen, dat het op nieuw onder ons beheer is. Agra en Meerut waren, volgens de laatste berigten, in rust.

Berigten uit Agra melden, dat de muitelingen te Delhi tegen elkander aan het vechten geraakt zijn. De inboorlingen, over hunne wreedheid verstoord, worden geacht tegen hen te zullen opstaan. De zoon van den koning van Delhi is in het leger bij Mr. Muir. Het doel van zijn bezoek is om te toonen, dat zijne familie geheel buiten den opstand is. De Europeesche inwoners stellen zich in staat van tegenweer en het bestuur geeft wapenen en munitie aan allen, die zich daarom aanmelden. De politie-maatregelen worden als uitmuntend beschreven.

Onze correspondent klaagt over de militaire autoriteiten en zegt, dat Agra, alleen door den luitenant-gouverneur, Mr. Harvey en den heer Drummond, voor opstand bewaard is.

Singapore, 4 Junij. De P. & O. C. stoomboot *Singapore* kwam den 3den Junij van Bombay, Point de Galle en Pinang alhier aan. De plenipotentiaris voor China, lord Elgin, werd onder een salut, aan zijnen hoogen rang verschuldigd, ontvangen. Van China zijn de berigten onbeduidend.

Politiek Overzicht.

Er loopen altijd nog geruchten over ministerieele veranderingen. Tot nu toe is hiervan echter niets zekers bekend.

Den 21sten April is de kamer weder bijeengekomen en door de commissie voor het reglement op de drukwerken in Indië, nader verslag op de inlichtingen des ministers uitgebragt. Dit verslag is niet zoo krachtig als men het verwacht heeft. Wij deelen het in onze volgende Nummers mede. Men zal zien dat over de gewichtigste punten verdeeldheid in het midden der commissie bestond. Den 27sten April zouden de discussiën er over aantvangen, die met gespannen belangstelling werden te gemoet gezien.

Er is aan de tweede kamer een uiterst belangrijk adres ingediend van den heer dr. Bosch, gepensioneerd chef der geneeskundige dienst in Neêrlandsch-Indië, over het besluit van 13 Januarij 1854.

Veel opzien heeft ook gebaard een ingezonden stuk in het Handelsblad, omtrent het dezer dagen aan de markt komen van Billiton tin. Bij de tin-veiling der Handel-Maatschappij van 25 Junij 1856 was de verzekering gegeven, dat door het gouvernement, voor medio Junij 1857, geen ander tin aan de markt gebragt zou worden en dat ook tot op genoemd tijdstip in Nederland. Indië geene gouvernementen-veilingen van tin zouden gehouden worden. De tin bragt in de veiling f 78½ op en is later geklommen tot f 92½. Plotseling echter komen aan de markt 2624 bl. Billiton-tin, die a f 92 worden aangeboden en sedert met postjes van 25 blokken a f 90. De inzonder beklaagt zich hierover, omdat, volgens art. 4 van het contract met de ondernemers op Billiton, is bepaald, dat, wanneer en zoo lang het gouvernement van Nederl. Indië zulks noodig acht, door de onderneming het door haar ontgonnen tin moet gebragt worden in de veiling van gouvernementen-tin in Nederland, van welke voorwaarde de concessionarissen niet konden afwijken, door nu 2684 blokken buiten de veiling aan de markt te brengen, zonder daartoe vergunning van het gouvernement te hebben verkregen, namens hetwelk de Handel-Maatschappij de verzekering heeft gegeven, dat door hetzelfde, voor medio Junij 1857, geen tin aan de markt zoude worden gebragt.

NEDERLAND.

Z. M. de koning is den 23 April, des morgens ten 5 ure, met een extra spoortrein, uit de residentie naar het Loo vertrokken.

Men deelt mede, dat tusschen onze regering, door tusschenkomst van onzen gezant te Parijs en den buitengewonen gevolmagtigde van Perzie, Feruck khan, onderhandelingen geupend zijn, of althans dat er openingen zouden gedaan zijn, tot het sluiten van een handels-tractaat met Perzie.

Den 2 Mei e. k. zal van Harderwijk vertrekken een detachement suppletie-troepen, sterk 170 onder officieren en manschappen, onder bevel van den 1sten luit. van het 4de regim. infant. Gertner; medegeleiders de 2de luits. der Oost-Indische infant. P. v. d. Weijde en W. H. Rijnders, om den 4 Mei daaraanvolgende, te Nieuwediep over te gaan aan boord van het schip *Philips van Marnix*, gezagvoerder E. van Duijn, bestemd naar Oost-Indië.

Dezer dagen, is door den heer F. H. van Vlissingen en eenige andere particulieren en handelshuizen, een uitvoerig adres aan Z. M. aangeboden, houdende voorstellen omtrent eene Europeesche kolonisatie op de Nederlandsche Oost-Indische bezittingen, buiten Java en Madura.

ENGELAND.

De koningin is den 14den gelukkig van eene dochter bevallen. In de kamer van Hare Majesteit bevond zich, behalve twee geneesheeren en mevrouw Silly, alleenlijk prins Albert. In de kamer daarnevens waren de hertog van Cambridge, de lord-kanselier, lord Palmerston en vijf andere ministers, de bisschop van Londen enz. De houe kraamvrouw en de jonggeborene bevinden zich voortdurend zoo wel, dat reeds geen bulletins meer worden uitgegeven.

De tijding der bevalling is onmiddellijk per telegraaf aan keizer Napoleon overgesend, die langs denzelfden weg zijne begeerte heeft doen kennen, om tweemaal daags berigten van H. M. gezondheid te ontvangen.

Laatste Berigten.

Londen, 27 April. Ook de Vereenigde Staten van Amerika zullen een escader naar China zenden, alhoewel zij zich in deze aangelegenheid niet aan de zijde van Engeland en Frankrijk scharen. Zij zullen een afzonderlijk gezant naar het hemelsche rijk afvaardigen, ten einde de Amerikaansche belangen te waarborgen en eenige gunstige wijzigingen in de bestaande verdragen te erlangen.

De einduitslag der verkiezingen is als volgt: 265 leden zullen met lord Palmerston, 227 met lord Derby stemmen. Van de overige stemmen behooren 110 aan de hervormers en 33 aan de liberaal conservatieven.

H. M. de Koningin neemt voortdurend in beterschap toe, weshalve er geene verdere bulletins omtrent haren toestand meer zullen worden uitgegeven.

Lord Palmerston is voornemens de denkbeelden van vooruitgang in het parlement te ondersteunen, doch zich niet aan de zijde der radikalen te scharen. Naar men wil, zal zijn lerschap maatregelen tot hervorming voorstellen, naar welke de natie groote behoefte gevoelt.

